

ning —, at den svenske Lærerstand i nogen Henseende i Uddannelse eller Dygtighed staar under den danske.

Men selv om man nu ikke er glad for den gældende Seminarielov, ikke mener, at den er tilstrækkelig betryggende, men kunde ønske en fortsat Undervisning, bedre Uddannelse af Lærerne, maa jeg alligevel hævde, at saa længe den er Lov og ikke er forandret, maa man holde sig til den. I den nuværende Seminarielovs § 2 er det bestemt, hvilke Betingelser en ung Mand eller Kvinde skal opfylde for at kunne blive optaget som Elev paa et Seminarium, og det har faaet nærmere Udtryk i en Bekendtgørelse udstedt af Kultusministeriet den 8. Juni 1894. Efter at der er bestemt, hvad man kan fordrø, hedder det saa baade i Loven og i Bekendtgørelsen, at ethvert Seminarium for sig har Ret til at afholde Optagelsesprøve. Det hedder i Loven, at Eleverne skal have bestaaet den anordnede Optagelsesprøve, som afholdes af Seminariets Lærere. Det siges endvidere i denne Bekendtgørelse af 8. Juni 1894: „Det overlades til det enkelte Seminarium indenfor den saaledes givne Ramme nærmere at angive de Fordringer, som ved det paagældende Seminarium vil blive stillet i de enkelte Fag ved Optagelsesprøven“. Det vil altsaa sige, at ethvert Seminarium for sig har indenfor Lovens Ramme Ret til at bestemme, hvilke Fordringer det vil stille for Optagelse paa Seminariet. Det er man imidlertid gaaet bort fra, og det er i Strid med Lovens klare Bogstav. Jeg ved godt, at man har noget at holde sig til, man har en lille bitte Tekst paa Finansloven for indeværende Aar at holde sig til, og der er ogsaa foreslaaet en tilsvarende Tekst paa det Finanslovsforslag, som nu foreligger til Behandling. Men det er mig ikke nok. Først forlangte man fra Regeringens Side, at hver Elevs Specialkarakterer skulde indsendes til Ministeriet. Det er nogle Aar siden. Saa fandt man paa at udstede Paabud om, at selve de skriftlige Arbejder ved Optagelsesprøven skulde indsendes til Kultusministeriet. Hvad Nytte er det nu til? Det staar jo ikke i Ministeriets Magt at bortvise en eneste Elev, da Seminarieforstanderne med Løven i Haanden kan fordrø at beholde de Elever, de har optaget. Endelig er der nu kommet en Bekendtgørelse af 30. Juni 1913, hvori det meget specificeret er udtrykt, hvad der skal fordrø af Eleverne, før de bliver optaget paa Seminariet, enten det er et Statsseminarium eller et privat Seminarium. Denne Bekendtgørelse synes jeg

ikke stemmer med Seminarieloven. Samtidig begyndte Ministeriet i Fjor at udsende Censorer ved Optagelsesprøven, og det agter rimeligvis ogsaa at gøre det i Fremtiden. Jeg kan se det af den foreslaaede Bevilling paa Finanslovsforslaget paa 10,000 Kr. med Fradrag af de Kendelser, som Aspiranterne nu skal betale. De betaler de 8,000 Kr., jeg ved ikke nøjagtigt, hvormeget der kræves af hver Elev, men det er vistnok 10 eller 20 Kr., der skal betales af Aspiranterne. Hvis man nu ved disse Foranstaltninger opnaaede noget som helst til Forbedring af Læreruddannelsen, kunde der endda ses gennem Fingre med det, men det er jeg slet ikke vis paa. Jeg tror, Virkningen bliver en ganske anden, den vil kunne blive, at mange holdes borte fra Seminariet, som tidligere kunde komme der, og det gælder navnlig de unge fra Almuehjemmene paa Landet, hvor der ikke er en Realskole eller en Mellemskole, er det vanskeligt for en Elev at faa de fornødne Kundskaber, som i alt Fald skal svare til det, der kræves ved Mellemskoleeksamen. Jeg tror, man skulde gaa en anden Vej. Man skal lade Seminarierne beholde Retten til at antage deres Elever, men man skulde udvide Undervisningstiden til 4 Aar, saaledes at der virkelig kunde komme en fyldigere Læreruddannelse, thi det trænger vi til, og saaledes at der kunde tages Sprog med, i alt Fald eet Sprog. Jeg vil ikke sige, at jeg vil kræve det som obligatorisk Fag, men Læretiden maa indrettes saaledes, at de, der møder med en god Forberedelse, og som har Lyst og Anlæg dertil, kan faa grundig Undervisning i alt Fald i eet fremmed Sprog, saaledes at de Lærere, der bliver demitteret fra Seminarierne, kan blive i Stand til at lede Undervisningen i Mellemskolen og i Realskolerne. Jeg tror, det er Vejen, man skal gaa, men at man ikke skal fordrø en alt for stor og detailleret Kundskabsprøve af de Elever, der melder sig til Optagelse paa Seminarierne.

Paa § 18 B. Overordentlige Udgifter II. c. er der foreslaaet et Tilskud til et Landsskolemøde i Sommeren 1914 paa 12,000 Kr. Saa vidt jeg ved, er det Meningen, at dette Beløb skal overlades Danmarks Lærerforening dels til et Jubilæumsskrift og dels til Afholdelse af det paatænkte Skolemøde i Løbet af Sommeren 1914. Den Del af Tilskuddet, som skal gaa til Dækning af Udgifterne ved Jubilæumsskriftet, der bliver forfattet af den udmærkede Skolemand Joachim Larsen, mener jeg er vel anvendt. Derimod